

[Himmelstrup.]

derefter skal kunne disponere over. Dette Forslag har naturligvis ikke vundet Tilslutning fra anden Side, idet man fra alle Sider i øvrigt har været enig om, at de Beløb, som indkommer i Henhold til den Lovgivning, vi her beskæftiger os med, skal bruges til et ganske bestemt Formaal, nemlig til Afdrag paa Statens Gæld til Nationalbanken, hvorfor de maa afskrives paa den Post paa Seddelbankens Balance, der hedder Statens Reguleringskonto i Nationalbanken.

§ 51 er, om jeg saa maa sige, Formaaalsparagraffen, og det er altsaa paa dette fundamentale Omraade, det kommunistiske Forslag adskiller sig fra den Betragtning, som i øvrigt er fælles for alle de andre Partier.

Vi har altsaa den Opfattelse, at den særlige Skattelov, der her er Tale om, denne Eengangsskat, som forhaabentlig aldrig vil gentage sig, skal tjene et ganske særligt Formaal. Den skal tjene det Formaal at nedbringe Statens Gæld til Nationalbanken og derigennem betale Statens Krigsomkostninger, og samtidig skal den være et Led i de Bestræbelser, som udfoldes af Regeringen og Rigsdagen for at gøre det danske Pengevæsen sundt igen.

Den Transaktion, der her er Tale om, er jo af et meget stort Omfang. Det drejer sig om intet mindre end at overføre henimod 1½ Milliard Kr. fra Skatteborgerne til Staten, og det ligger i Sagens Natur, at det kan komme til at volde mange Mennesker betydelige Vanskeligheder. Det er jo det saakaldte Transfereringsproblem — som det hedder i Professorudvalgets Betænkning —, der her rejser sig. Dette Problem er naturligvis ogsaa blevet meget indgaaende drøftet under Udvalgsforhandlingerne, baade i Forbindelse med de Regler i Lovforslaget, der tager Sigte herpaa — Reglerne om Henstand og om Adgang til Afdrag, saadan som de væsentlig omhandles i Lovforslagets § 37 —, og med Henblik paa visse særlige Lovbestemmelser, som det i Tidens Løb kan blive nødvendigt at ændre, altsaa Lovbestemmelser, der ikke direkte berører det foreliggende Lovforslag. Det kan naturligvis særdeles vel tænkes, at en Person, som bliver afgiftspligtig efter de Lovbestemmelser, der formentlig nu gennemføres, er økonomisk saadan situeret, at han kan blive nødt til, for at kunne opfylde sine Forpligtelser, at sælge enten Fonds eller Aktier eller sin faste Ejendom. Her rejser sig for Aktiernes Vedkommende Spørgsmaalet om, hvorvidt de bestaaende midlertidige Regler om Indkomstskattepligt for

Avancer ved Salg af Aktier vil blive fornyet.

Den højtærede Finansminister har til Beroligelse for mange under Udvalgsbehandlingen herom udtalt, at det ikke var Regeringens Hensigt, naar denne midlertidige Bestemmelse, som altsaa indkomstbeskatter Avance ved Salg af Aktier — den blev vistnok gennemført i 1940 —, udløber, da at søge den fornyet.

Der er endvidere alle de Problemer, der knytter sig til Lovgivningen af Juli og Juni 1942 og 1943 om Pengebinding og Pengeinstitutter, og de Lempelser, der ogsaa paa dette Omraade kan blive nødvendige. Der er ogsaa Spørgsmaalet om Udbyttebegrænsning, Begrænsningsbestemmelser inden for Aktieselskabslovgivningen og de midlertidige Bestemmelser, der under Krigsperioden — og det vil stort set sige den Periode, vi ved Behandlingen af dette Lovforslag kalder Stigningsperioden — er blevet gennemført for Omsætningen af faste Ejendomme. Ogsaa disse Transfereringsproblemer er blevet indgaaende drøftet i Udvalget med den højtærede Finansminister, og Resultatet af disse Drøftelser — der i væsentlig Grad er bestemt af Finansministerens Opfattelse — findes udførligt omtalt i Betænkningen Side 2—3; jeg tror, jeg i denne Forbindelse kan nøjes med at henvise hertil.

Den højtærede Finansminister har altsaa stillet en Række Ændringsforslag, et halvt Hundrede, til det oprindelige Forslag og har vundet Tilslutning hertil i alle Tilfælde fra et Flertal inden for Udvalget, i nogle Tilfælde ogsaa fra hele Udvalget. Det ligger i Sagens Natur, at disse Ændringsforslag er af vidt forskellig Karakter og Omfang. Nogle af Ændringsforslagene er Lempelser i Afgiftsbestemmelser, og andre er Skærper. Det har været en Forudsætning baade for den højtærede Finansminister og for det Flertal, som støtter de Ændringsforslag, Ministeren har stillet, at det samlede økonomiske Resultat af Lovforslaget ikke maatte ændres i væsentlig Grad, at altsaa de 1 300—1 400 Mill. Kr., som Ministeren i sin Forelæggelsestale regnede med skulde indgaa i Statskassen som Følge af denne Eengangsbeskatning, ogsaa vilde indkomme, hvis Ændringsforslagene blev gennemført. Denne Betragtning, at det økonomiske Resultat skulde blive det samme som oprindeligt tænkt, er blevet opretholdt under Behandlingen i Udvalget.

Jeg skal nu gaa over til at gennemgaa og begrunde nogle af de vigtigste af de af den højtærede Finansminister med Tilslutning af et Flertal inden for Udvalget stillede Æn-